

trænge ind i, hvorledes den nye Lov i forskellige Retninger er bleven gennemført, og ogsaa, hvorledes den stemmer med de Forudsætninger, hvorunder den er bleven givet. Jeg antager derfor, at et saadant Udvalg vil opfatte det som sin Pligt, inden man gaar til den endelige Behandling af Vønningslovene, at optage et saadant Forarbejde. — Med Hensyn til selve Vønningslovens Indhold skal jeg ikke her vidtløftig komme ind paa Enkeltighederne, det vil jo ligge naturligere for Udvalget at behandle dem; men der er et Forhold, som ogsaa knytter sig nær til Hærorganisationen, og som ved Behandlingen af den i den sidst foreløbne Sommer tilligemed flere andre Spørgsmaal ligefrem blev henvist til Behandling under Vønningsloven, og det er Spørgsmaalet om det Vederlag, man maatte ønske blev givet til det Mandskab, der ligger til fortsat Tjeneste. Det er jo klart, at en hvilken som helst Hærorrdning ikke kan gennemføres uden i større eller mindre Grad at komme til at hvile ulige tungt paa den værnepligtige Befolkning, saaledes at Nogle komme til efter Tjenesten at ligge længere inde end Andre, der kunne slippe med kortere Tid. Denne Ulighed i Byrden maatte jo kunne, om ikke udjevnes, saa dog lempes noget ved at give dem, der have en længere Tjeneste, et noget større Vederlag end dem, der slippe med en kortere. Principet er jo ogsaa anerkjendt i den nugældende Vønningslov, og det er ogsaa anerkjendt i det Lovforslag, som er forelagt, men det Vederlag, som tænkes givet til dem, der ligge længere til Tjeneste end sex Maanedere, er jo ganske vist ringe. Den Forgælle, der er bragt i Forslag, er jo ganske forsvindende; idet det nu er 2 Stilling, medens der foreslaaes 5 Ore. Jeg tror nu, at det vilde være det høje Things Ønske ikke uafsentligt at forhøje dette Vederlag. Paa den anden Side vil jeg gjøre opmærksom paa, at der er et Vederlag, som neppe er saa nødvendigt, og som ikke derved vilde falde bort, men kun forholdsvis vilde falde bort. Det er nemlig det Vederlag, som den nugældende Vønningslov har for Underkorporaler, og som det nye Vønningslovsforslag ogsaa søger gennemført ikke alene for Spillemand og Underkorporaler, men ogsaa Befalingsmandselever. Forslaget gaar jo ud paa en Forgælle af Vønningen til disse Personer. Jeg tror imidlertid ikke, at blot denne Gradsforskjel mellem Befalingsmandselever og Underkorporaler i og for sig kan motivere en forhøjet Vønning, thi den Byrde, der kommer til at paahvile disse Mænd, er ingenlunde større end den, der paahviler de Menige, som ellers komme til at ligge til fortsat Tjeneste; tværtimod, Tjenesten for dem, der indtage en lidt højere Stilling, vil i ikke saa Henseende være lettere og behageligere. Paa den anden Side er jo efter Hærorrdningen for en stor Del af Vederkommende Tjenestetiden for Befalingsmandselever ikke længere end den er for en Mængde Værnepligtige, der som Menige komme til at ligge til

fortsat Tjeneste, navnlig ved de særlige Vaaben. Altsaa vil en særlig Forgælle af Tjenestetiden for Befalingsmandselevernes Vederkommende ikke kunne motivere en saadan Vønningsforhøjelse. Jeg skal derfor være tilbøielig til at tro, at naar man vedtog for Alle, altsaa saavel for Befalingsmandselever som for Menige, der ligge til Tjeneste udover sex Maanedere, en passende Forgælle i deres Vederlag, behøvede Forskjellen mellem Underkorporaler og Befalingsmandselever paa den ene Side og Menige paa den anden Side ikke at opretholdes, men de kunde iøvrigt blive ligestillede. Jeg skal ikke her indlade mig paa at nævne, hvormeget man kunde være tilbøielig til at anbefale som et saadant Vederlag; men jeg er vis paa, at Thinget her vilde sætte Pris paa, at der paa dette Punkt skete en ikke uafsentlig Forhøjelse af de nugældende Lagter for Vederlaget for dem, der ligge til fortsat Tjeneste udover sex Maanedere.

H. P. Jensen: Jeg skal kun tillade mig nogle korte Bemærkninger med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, § 1 foreslaas der blandt Andet, at hjemsendte menige Underkorporaler og Underofficerer af Kjøbenhavns Væbning ikke skulle lønnes og forpleies under Indkaldelse til de fastsatte Eftermiddagsøvelser eller ved anden Tjeneste, der ikke varer over 24 Timer. Dette Spørgsmaal var under Behandling forrige Aar i Hærundervalget, og man fandt det da mindre billigt at stille saadanne Forbringere. Kjøbenhavns Væbning er Tid efter anden gaaet over til udelukkende at være en Del af Hærens Forstærkning, men med den Forskjel, at medens den øvrige Del af Forstærkningen ikke indkaldes til Øvelser, maa Kjøbenhavns Væbning aarlig deltage i disse. Nu vil man maaske sige, at den Omstændighed, at Loven bestemmer, at Øvelserne først maa begynde Kl. 5 om Eftermiddagen, skalde kunne virke til, at man maatte kunne forlange en saadan Tjeneste uden Vederlag; men det vil erindres, at Veiene her i Kjøbenhavn ere lange, og derfor medgaar der i Reglen for dem, som deltage i Øvelserne, en halv Dag, og dette i Forbindelse med, at en stor Del af Mandstabet i Kjøbenhavns Væbning henhører til den fattige Arbejderbefolkning, forekommer mig at tale for, at man giver Væbningens Underklasser et Vederlag, naar de indkaldes til Øvelse, uanset dennes Varighed. Om man vil give dem en halv Dags Lønning eller man vil lønne dem paa anden Maade, skal jeg ikke her nærmere indlade mig paa, men kun tillade mig at henstille disse Bemærkninger til det eventuelle Udvalgs velvillige Overveelse. I samme Paragraf er benyttet et Udtryk „Uddelingschefen“, som jeg ikke tror kan benyttes mere efter Tilføjet til Hærløven af 25de Juli d. A., thi Uddelingschef ved Fodfolket er saavel Regimentschefen som Bataillonschefen. Jeg nævner ingen Tvivl om, at Loven ved „Uddelings-